

1977
 பாதுக்
 தேர்தல்

இலங்கை
 கம்யூனிஸ்ட்
 கட்சியின்
 அறிக்கை.

இலங்கை நாட்டுக்கும் முக்கியமாக, ஏகாதிபத்திய விரோத, ஐனநாயக—சோஷலிஸ சக்திகளுக்கும் 1977 பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள் புதிய ஆபத்தான—சிக்கலான நிலைமைகளை உருவாக்கியுள்ளன.

புதிய தேசிய அரசுப் பேரவைக்கு வாக்கெடுப்பு நடை பெற்றுள்ள 166 ஆசனங்களில் 139ஐ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கைப்பற்றினாலும் 50% வீதத்தை விட சற்று அதிகமான வாக்குகளையே அது பெற்றுள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த மொத்த வாக்காளர்களில் 13% வீதமானார் வாக்களிக்க வில்லை.

புதிய தேசிய அரசுப் பேரவையில் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு எதிரான பிரதிநிதித்துவம் சொற்பமாகும்.

சுமார் ஐந்து லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்றுள்ள தொழிலாளி வர்க்கமும், இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியும் #931ல் பெற்ற சர்வஜன வாக்குரிமைக்குப் பின் முதல் தடவையாக பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை இழந்துள்ளன.

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பலமும் குறைவு—தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவுமில்லை. எதிர் பக்கத்தின் பிரதான சக்தி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி. பொதுத் தேர்தலில் நாடு தழுவிய ரீதியில் போட்டியிடாத இம் முன்னணி, குறித்த பிரதேசங்களான வட—கீழ் மாகாணங்களில் தனி நாடுமைத்திடும் சர்வஜன வாக்குரிமைக் குறிக்கோளினையே தமது தேர்தல் இயக்கத்தில் முன்வைத்திருந்தது.

இலங்கையில் மிகவும் பிறபோக்குக் கட்சியான ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு இந்தத் தேர்தலில் இவ்வாரான பெருவெற்றி கிட்டுவதற்கு (முக்கியமாக, 1970-77 இடைப்பட்ட காலத்தில் அநேகமான ஏகாதிபத்திய விரோத—முற்போக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தும்) பொதுவானதும், விசேஷமானதும்—அக—புற நிலைகளானதுமான காரணங்கள் பலவுள்ளன.

இம்மாதிரியான வளர்ச்சி நிலை இலங்கைக்கு மாத்திரம் விசேஷமானதல்ல. கடந்த சில வருடங்களில் இந்த வலயத்து

வூள்ள பல நாடுகளில் இவை இடம் பெற்றுள்ளன. தென் ஆசி, யாவின் அண்டை நாடுகளும் அவஸ்திரேவியாவும், நியூஸிலாந் தும் இந்த வகையருவில் சேர்கின்றன.

இந்த நாடுகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான இல்ட் சணம் ஒன்றுண்டு. அதாவது, சமீபகாலத்தில் முதலாளித் துவ உலகில் மிக மோசமாக உருவெடுத்துள்ள பல்வேறு துறைகளின் நெருக்கடிகளில் தொடர்புண்டும் தொடர்ந்து அவைகளை அநுபவித்தும் வரும் காலகட்டத்தில் தான் இந் நாடுகளில் முற்போக்கு அரசுகள் தோன்றியுள்ளன.

இந்நாடுகள் அனைத்தும் உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்துடன் கட்டுண்டிருக்கின்றன, ஆகவே இந்நாடுகளின் பலவீனமானதும், பாராதீனமானதுமான பொருளாதாரத்தில் உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடிகளின் நாசகாரத் தாக்கங்களேற்படுவதைத் தவிர்த்திட இந்த அரசுகளினால் முடியவில்லை. அதன் பலனாக இவைகளின் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படைச் சிக்கல்கள் வளர்ந்தன. இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதி ஆதாயங்கள் குறைந்தன. அரிசி, மா, சீனி, துணிவகைகள், எண்ணெய் போன்ற முக்கிய இறக்குமதிகளின் விலைகள் அசர வேகத்தில் உயர்ந்தன. பணவீக்கமும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் முன்னென்றும் இல்லாதளவு அதிகரித்தன.

உலக முதலாளித்துவ வர்த்தகச் சந்தையின் கடிவாளத்தி விருந்து விடுபட்டு நெருக்கடிகளற்ற சோஷலிஸ உலகுடன் மிக நெருக்கமான உறவுகளை வளர்த்துக்கொண்டு சோஷலிஸ திசைவழியில் பொருளாதார—சமூக தளங்களை அடிப்படையிலேயே புதிதாக இட்டு வளர்க்க கடுமையாகவும், திட்டமிட்டும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பின் இந்நிலைமைகளைத் தடுத்திருக்க முடியும்.

எனினும், குறிப்பிடப்பட்ட அரசுகளின் அரசியல் தலைமைகள் முக்கியமாக தேசிய முதலாளித்துவத்தின் கைகளிலும் அவஸ்திரேவியா, நியூஸிலாந்து போன்ற நாடுகளில் சமூக ஐனநாயகவாதிகளின் கைகளிலும். இருந்தன. மேற்கூறப்பட்ட அவசிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இத்தலைமைகள் தடுமாறியதும் அல்லது மறுத்ததும் அவைகளின் சொந்த பொருளாதாரத்திலேயே நெருக்கடிகளை உக்கிரப்படுத்தியது. இதனால் பிற்போக்குச் சக்திகளின் தாக்குதல் களுக்கு இலக்காகும் சிறுமைகளுக்கு இவ்வரசுகள் ஆளாகின.

1970 பொதுத் தேர்தலில் இலங்கையில் அதிகாரத்திற்கு வந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தலைமை தேசிய முதலாளித்துவக் கட்சியான பூஷ்டி சுந்திரக் கட்சியிட

C. S. Kumaraswamy

**AMMAN ROAD
KANTHAMADAM.**

JAFFNA

மிருந்தது, இடதுசாரிக் கட்சிகள் (லச்சக-இகக) ஜக்கிய முன் னணியினதும், அதன் அரசாங்கத்தினதும்-சமபல சக்திகளில் இரண்டாம் இடத்தை வகித்தன.

1977 பொதுத் தேர்தலில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணம், 1968ல் ஸ்ரீலக்கவுடன் ஜக்கிய முன்னணி அமைத்ததும், 1970ல் ஜக்கிய முன்னணி அரசு தோற்றுவிப்பதற்கு உடந்தையானதுமாகுமென்று ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு சார்பான பத்திரிகைகளும் — அதி தீவிரவாத கோஷ்டிகள் சிலவும் ருஜாபிக்க முயல்கின்றன. எனினும், இடதுசாரிக் கட்சிகள் எடுத்த முடிவுகள் தவறற்ற வையாகும்:

இம் முடிவுகளினால், 1970ல் பிறபோக்கு ஜக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியை தோற்கடிக்கவும், சோஷலிஸ இலட்சியத் திற்கு நெருங்கும் பொழுது அவசியமானதும், தவிர்க்கப்பட முடியாததுமான கட்டங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சில ஏகாதிபத்திய விரோத—முற்போக்குத் திட்டங்களை அழுல் படுத்தவும் முடிந்தது.

முக்கியமாக அரசியல் சம்பாத்திர்கான போராட்டத்தை முழுமைப்படுத்துவதற்கும், பொருளாதார சுயாதீனத்திற்கான போராட்டத்தில் கணிசமானவை முன்னேறுவதற்கும், உள்நாட்டு-வெளிநாட்டு சலுகைகளைப் பெற்ற சில பகுதிகள் பொருளாதாரத்தில் வேறுன்றியிருந்த இடங்களிலிருந்து அவைகளை அடிப்பெயர்த்துவிட்டு தேசியமயத் திட்டங்களை அழுல்படுத்துவதற்கும் முடிந்துள்ளன.

எனினும், 1970ன் பின் அரசியல்—சமூக துறைகளில் முற்போக்கான மாற்றங்கள் இடம் பெற்றிடனும், நெருக்கடி மிகுந்த உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்துடன் இலங்கையின் பிடிப்புகள் துண்டிக்கப்பட்டு. நெருக்கடியற்ற சோஷலிஸ உலகப் பொருளாதாரத்துடன் உறவுகளை வளர்த் திடவும், சோஷலிஸ திசைவழியில் பொருளாதார தளங்களை புதிதாக கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகளாகவும் அவை அமையவில்லை.

அதுவரைக்கும் பலஹ்நமாகவும், வளர்ச்சி குன்றிய மிகுந்த இலங்கைப் பொருளாதாரம், இக் காரணங்களினால் உலக முதலாளித்துவ பொருளாதார, நெருக்கடிகளின் தாக்கங்களினால் முழுமையான சிதைவுகளுக்குள்ளானது. இது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் படுமோசமான தாக்கங்களை உண்டு பண்ணியது.

இக்காலப் பகுதியில் வாழ்க்கைச் செலவு 300% விதத்தையும் மிஞ்சிவிட்டது. வேலையற்றேர் தொகை 8 லட்சத்திலிருந்து 13 லட்சமாக அல்லது உழைப்புப் பட்ட 26% வீதம் வரைக்கும் உயர்ந்தது. உணவு, உடுபுடவை அன்றாடப்

பாவனைப் பொருட்கள் போன்றவற்றின் தட்டுப்பாடு அல்லது இப்பொருட்களின் விலை உயர்வுகளினால் மக்கள் கசக்கிப் பிழியப்பட்டனர்.

நிலைமை மேலும் மோசமடைவதற்கான காரணம் மக்கள் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய சகல துறைகளுக்கும் பரவி விரிவடைந்த அரசியல் சார்பான, சில வேளைகளில் குடும்ப செல்வாக்கினை கொண்ட நிர்வாக அமைப்பு முறையின் கெடுபிடிகளாகும். இதனால் சந்தர்ப்பவாதமும், ஊழல்களும் பன்முகங்களில் சுயேச்சையாக ஆட்டம் போட்டன.

பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளில் முதலாளி களின் சலுகைகளைக் கட்டுப்படுத்திய இடங்களில் கூட இத்தகைய முற்போக்கான நடவடிக்கைகளினால் மக்கள் அடைய வேண்டிய ஆதாயங்கள் சீரற்ற நிர்வாகம், அதிகாரத் துறைத்தனம், ஊழல் போன்றவைகளினால் அநேக வேளைகளில் பலனற்றுப் போயின. இது முக்கியமாக பங்கீட்டு முறைகளிலும், வர்த்தகத் துறைகளிலும் தாக்கங்களை உண்டு பண்ணியது.

தேர்தலை நெருங்கிக் கோண்டிருந்த வேளையில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தர சீர்கேடு விசேஷமாக உச்சத்தை எட்டியது. 1977 பெப்ரவரி மாதத்திற்குப் பிறகு வலதுசாரிகளினால் வழிடத்தப்பட்ட 'தனித்த' ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசின் நிர்வாகத்தின் போது இந்நிலை முக்கியமாக மோசமடைந்தது.

நிதி மந்திரி பீவிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்காவின் தானித்த மூப்பான நிதிக் கொள்கையும், கண்துடைப்புகளும் இக்காலத்தில் பரவலான அநேக பொருளாதார சீர்கேடு களுக்கு தூண்டுதல்களாகின. மூன்று லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதாக தாரதிருஷ்டியோ, அடிப்படையோ அற்ற வாக்குறுதியை அளித்தார். இதனால் மக்களின் ஆசைகள் தூண்டப்பட்டு அடுத்த கையுடனே அவை அழிவுகள்டன. சௌரிநாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட உணவுவகைகள் ஒழுங்காக பங்கீடுப்படுவதை விட்டு அவை கப்பல்களிலிருந்து முறையாக இறக்குவதற்குக் கூட முடியவில்லை. காங்கேசன் துறையிலிருந்து சிமிந்தியைக் கொண்டுவருவதில் ஏற்பட்ட தடங்கல்களினால் ஆயிரக்கணக்கில் கட்டிடத்தொழிலாளர்கள் வேலையற்றிருந்தனர். சவர்க்காரம், தீப்பெட்டி, மண்ணெண்ணைபோன்றவைகள் கிடைப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டன. பொது நிர்வாகம் முழுவதுமாக தடைப்படும் நிலைகள்ளானதுடன், வைத்திய - போக்குவரத்துபோன்ற அத்தியாவசிய சேவைகள் அநேகமாக ஸ்தம்பித்த நிலையிலேயே இயங்கின.

உணவைப் போன்ற மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தட்டுப்பாட்டினாலும்—விலையுயர்வுகளினாலும், ஏனைய

கஷ்டங்களினாலும் அதுவரையிலும் தாங்க முடியாத பனுக் களை சுமந்து கொண்டிருந்த மக்களின் ஆத்திரம் பன்மடங் காகியது. அரசியல் சமூக துறைகளிலும் அடியெடுத்து வைக் கப்பட்ட தேச நலனுக்கான ஆரம்பங்கள் அனைத்தும், அன்றூட வாழ்க்கையில் சுமத்தப்பட்ட இப் பனுக்களினாலும், கஷ்டங்களினாலும் துன்புற்ற மக்களில் அநேகருக்கு இனங்காண முடியவில்லை.

1977 பொதுத் தேர்தலில் முற்போக்குச் சக்திகளுக்குக் கிடைத்துள்ள தோல்விகளுக்கு பிரதானமாக ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் வலதுசாரித் தலைமையே பொறுப்பு சொல்லியாக வேண்டும்.

முக்கியமாக, தனியார் முதலாளித்துவத்தை கட்டுப் படுத்தவோ, முதலாளித்துவ தொடர்புகளை பலஹீனப்படுத் தவோ குறிக்கோளாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வொரு முயற்சியின் போதும். இத் தலைமை முட்டுக்கட்டை போடுவதிலேயே செயல்பட்டது.

உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடிகளின் நாசகாரத் தாக்கங்களினால் இலங்கை தத்தளிப்பதைக்கட்டுப்படுத்தும் கொள்கைகளைக்கடைபிடித்திட ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் ஆதிக்கத்திலிருந்தவலது சாரித் தலைமை எதிர்ப்புத்தெரிவித்தது. அத்துடன் மக்கள் மீது புதிய பனுக்களைச் சுமத்தியும், 1970 ஜூக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசை முறியடித்திட ஜூக்கிய முன்னணிக்கு ஆதரவாக நின்ற சமூகப் பகுதிகளை ஒதுக்குவதுமான தமது கொள்கை களையும் இச்சக்திகள் கடைபிடித்தன.

1970 தேர்தல் வெற்றிகளின் போது வெளிப்பாட்டைந்த ஜூக்கிய முன்னணி அரசின் ஆரம்ப சில வருடங்களில் இடதுசாரிச் சக்திகளாலும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ரெடிக்கல்வாதிகளாலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அநேக முற்போக்குத் திட்டங்களுக்கு விருப்பமின்றியேனும் ஆதரவளித்திட ஸ்ரீலங்காவின் வலதுசாரித் தலைமை நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஆயினும் பிற்போக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் வலது சாரிகளும் ஆதாயமடையும் விதத்தில் 1971 தோன்றிய மக்கள் விடுதலை முன்னணியே(ஜேவிழி)யின் எழுச்சியின் பின்னர் நிலைமைகள் மாற்றமடைய ஆரம்பித்தன.

அமைச்சரவையைவிட அதிகாரம் படைத்த “மறைமுக அரசாங்கம்” என்னும் ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் வலதுசாரித் தலைவர்களும், அதிகார வர்க்கப் பகுதிகளும், பாதுகாப்பு சேவையின் உயர்மட்ட நபர்களும் உள்ளடங்கிய புதிய “ஜூக்கிய முன்னணி”யொன்று திருமதி பண்டாரநாயக்காவை மையமாகக் கொண்டு ஸ்தாபிதமடையவாரம்பித்தது. இக்காலச் சூழலில் தான். வெளிநாட்டுப் படைகளை தருவித்திட எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் இடதுசாரிகளும் ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் முற்போக்குவாதி களும் எதிர்த்தினால் கைவிடப்பட்டன. நீண்டகாலமாக புரட்சிகரக் கருத்துக்களை பரப்பிக்கொண்டு வருவதனால்

வாலிபர்கள் “வழிதவறி” யுள்ளதாகவும், 1971 கலவரங்கள், அதைத் தொடர்ந்து உருவாகிய பொருளாதார குழுறுபடிகள் ஆகியவற்றிற்கு, பொறுப்பு சொல்ல வேண்டியவர்கள் சோசிஸ் நாடுகளும், இடதுசாரித் தலைவர்களுமாவரென்று குற்றஞ்சாட்டித் தாக்குதல்களை இவர்கள் மீது வலதுசாரித் தலைவர்கள் தொடுக்கவாரம்பித்தனர்.

வாலிப மக்கள் பகுதிகளிடையில் விசேஷமாக கிராமப் புர இளைஞர்களிடையில் குவிந்துள்ள விடிவுகாணைப் பிரச்சினைகளின் வெடிப்பையே 1971 சம்பவங்கள் வெளிப்படையாகக் காட்டியுள்ளன. அதைத் தொடர்ந்து இரு வருடங்களிலும் இடம்பெற்ற வரட்சியினால் உள்ளுர் விவசாயம் பாழடைந்து நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது. இலங்கையின் மீது உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடிகளின் தாக்கம் மென்மேலும் உக்கிரமடைந்தது. வெளிநாட்டுச் செலாவணித் தட்டுப்பாட்டி னாலும், உலக வர்த்தகச் சந்தையின் விலைகள் உயர்வினாலும் அநேக பொருட்களின் இறக்குமதிகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

இந்தச் சூழலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வலதுசாரித் தலைமையும், மறைமுக அரசாங்கமும், போவி “கொடுத்து வாங்கும்” கொள்கையை கடைபிடித்தன. நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகவும், பணம் குவிதலையும்—வீட்டுடைமையையும் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமாகவும் இடதுசாரிகளும்—ரெடிக்கல் சக்திகளும் முன்வைத்த கோரிக்கைகளுக்கு சிரம்சாய்க்க நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்ட வலதுசாரிகள், மறுபுறத்தில் அக்கட்டம் வரைக்கும் வீழ்ச்சியுண்டிருந்த பொது மக்களின் வாழ்க்கை நிலையும்—நுகர்ச்சி மட்டமும் மென்மேலும் மோசமடைவதை ஒப்புக்கொண்டு இதற்காக பொதுமக்களை “பரித்தியாகம்” செய்யக் கோரும் கொள்கையை கடைபிடிக்கவும், இடதுசாரிகள்—ரெடிக்கல் வாதிகளை இதில் இணைத்துக் கொள்ளவும் முயன்றனர்.

பொதுமக்களிடம் இத்தகைய “பரித்தியாகம்” செய்ய வேண்டுவதில் இடதுசாரி—ரெடிக்கல் வாதிகள் சில பகுதிகளையும் கொஞ்ச காலத்திற்கு சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மிவின் வலதுசாரிகளால் முடிந்தது. ஸ்ரீலக்ஷ்மிவின் வலதுசாரித் தலைமையை மையமாகக் கொண்டிருந்த முதலாளிகளிடமிருந்தோ, அல்லது மாற்று ஞபா முறையினால் ஆதாயமடைந்த புதிய முதலாளிகளிடமிருந்தோ இத்தகைய பரித்தியாகம் கோரப்படவில்லையென்பது சீக்கிரத்திலேயே தெளிவாகியது. அதேவேளை புதுப்-பணக்காரர்கள் அனுபவித்த சகபோக ராஜ வாழ்க்கை, சொல்லொன்றுத் துன்பங்களைச் சமந்து வாழும் பொதுமக்களுக்கு சவாலாக மாறியது.

பொது மக்களிடமிருந்து “பரித்தியாகம்” கோரிக்கைக்கு இடதுசாரிகளில் ஒருபகுதியினர் தவறுதலாக சம்பந்தமுற்றிருந்தனர். ஆகவே, இதனால் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் சமைகள் அனைத்திற்குமே முழு இடதுசாரிகளும் பதில்சொல்ல வேண்டுமென்ற கருத்து பொதுமக்களுக்கிடையில் உருவாகியது. பொதுமக்களின் ஆதரவு ஐக்கிய முன்னணியை விட்டு விலகி, மாற்று எதிர்ச் சக்தியாக விருந்த ஐதேகளின் பக்கம் இந்தக் காலத்தில் தான் திரளவாரம்பித்தது. இடைத் தேர்தல் முடிவுகள் பலவற்றிலிருந்து இது வெளிப்பாடு பெற்றது.

முற்போக்குச் சக்திகளின் இத் தவறினை திருத்திக் கொள்ளும் பிரயத்தனம் 1974ல் ஆரம்பமாகியது. செல்வந்தார்களின்மீது கடும் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் பிரேரணைகள் 1975 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பளிச்சிட்டன. ஐக்கிய முன்னணியை சிதறடித்திட ஸ்ரீலக்ஷகவின் வலதுசாரிகள் தீர்மானித்ததும் இவ்வேளையில்தான். இந்த நோக்கில் படிப்படியாக இயங்கிவந்த அவர்கள் நிதியமைச்சை நிர்வகித்த சமசமாஜக் கட்சியிலிருந்து இக்காரியத்தை ஆரம்பித்தனர்.

“மேலும் தேசிய மயம் கைவிடல்” கெள்கையை தமக்கிடையில் நிறைவேற்றிய ஸ்ரீலக்ஷகவின் தலைமை 1974 இறுதியில் நடைபெற்று அதன் மாத்தறை மகாநாட்டில் இதை நிறைவேற்றிட பிரயத்தனப்பட்டது. ஆனாலும் அங்கத்துவத்தின் எதிர்ப்பு எழுந்ததினால் இம் முயற்சியை அது கைவிட நேர்ந்தது.

இடதுசாரிகளுக்கு எதிராக ஆத்திரமுட்டல் நடவடிக்கைகள் பல கையாளப்பட்டன. வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தொழிலாளர் மகாநாட்டை முன்னிட்டு நடத்தப்படவிருந்த ஊர்வலத்தை தடைசெய்ய திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் சொந்த உத்தரவின்பேரில் ஊரடங்குச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. 1975 ஆண்டின் நடுப் பகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், ஸ்ரீலக்ஷகவின் சில பகுதிகளினதும் கடும் எதிர்ப்புகளை சட்டைசெய்யாது வலதுசாரித் தலைமை தான் டித்த மூப்பாக வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை அரசிலிருந்து வெளியேற்றியது.

கலாநிதி என். எம், பெரேராவுக்குப் பதிலாக நிதியமைக்சராகிய திரு பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்கா ஏற்கனவே பொதுமக்கள் அனுபவிக்க நேர்ந்த அத்தனை கஷ்டங்களுக்குக் காரணம் கலாநிதி என். எம், பெரேராவும் சமசமாஜக் கட்சியுமேயாகுமென்று குற்றம் சுமத்தத் தலைப்பட்டார். ஆயினும் சொத்துடமை வர்க்கத்தின் மீது 1975ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் சுமத்தப்பட்ட வரிசுமையை கணிசமானாவு குறைத்தும், அவைகளில் சில

வற்றை நீக்கியும் 1976ம் ஆண்டு வரவு செவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபொழுது ஸ்ரீலக்ஷக வலதுசாரிகளின் உண்மை நோக்கம் அம்பலமாகியது

சமசமாஜக் கட்சியை வெளியேற்றிய ஸ்ரீலக்ஷகவின் வலதுசாரித் தலைமை அதையடுத்து “சதத்திர வர்த்தக வலயத்” திற்கும் வெளிநாட்டு முதலீட்டு உத்தரவாதமளித்தலுக்கும் அவசரகோலத்தில் சட்டமியற்ற முயன்றது. வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் பேரில் அணிசேரா இயக்கத்தின் 1976 கொழும்பு மகாநாட்டுத் தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளின் போது இவ்வியக்கத்தின் ஏகாதிபத்திய விரோத சாராம் சத்தைக் குலைத்திடவும் அது பிரயத்தனப்பட்டது. எதுவெனினும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், ஸ்ரீலக்ஷகவின் ரெடிக்கல் வாதிகளினதும் எதிர்ப்புக்களின் முன்னே வலதுசாரித் தலைமையின் இவ்விருட்டடிப்புகள் கைவிடப்பட்டன. மேலும் சில தேசியமய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும், கம்யூனிஸ்ட் ரெடிக்கல்வாதிகளின் கூட்டு நடவடிக்கைகள் வழிவகுத்தன.

எனினும், ஐக்கிய முன்னணியை மீண்டும் கட்டியே முப்புவதற்கும், ரெடிக்கல் திட்டங்களைக்கொண்ட குறுகிய கால வேலைத்திட்டமொன்றை அரசு நிறைவேற்றி அதனை எஞ்சியுள்ள குறுகிய காலத்தில் அமுல்படுத்துவதற்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், ஸ்ரீலக்ஷகவின் ரெடிக்கல்வாதிகளும் எடுத்த முயற்சிகள் ஸ்ரீலக்ஷகவின் வலதுசாரித் தலைமையினால் தொடர்ந்து எதிர்க்கப்பட்டு வந்தது. பதிலாக வலதுசாரித் தலைமை எதிர்நடவடிக்கையாக தேர்தலை பின்போடும் கோரிக்கைக்கு தாண்டுதல் அளித்தது. புகையிரத சேவை வேலை நிறுத்தத்தை அடக்குதல், பல்கலைக்கழக மாணவர்மீது பொவிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததை மறைத்தல் ஆகியனவுடன் கெடுபிடி நிலை உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. ஆகவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், ஸ்ரீலக்ஷகவின் சில ரெடிக்கல் பகுதிகளும் அரசைவிட்டு வெளியேறியன.

1970ல் மக்கள் பெற்ற வெற்றியுடன் வழிநடத்தப்பட்ட ஐக்கிய முன்னணி, ஸ்ரீலக்ஷகவின் வலதுசாரிகளினால் அழித் தொழிக்கப்பட்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வெற்றிக்குத் தேவையான குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொடுத்தது இவ்வாறுதான்.

மக்கள் கருத்து எதிராக அணிதிரள்வதற்கு இன்னு மொரு பிரதான காரணம், ஸ்ரீலக்ஷகவின் வலதுசாரிகள் ஜனநாயக நடைமுறைகளின்பால் காட்டிய அசிரத்தையாகும்.

C. S. Kularatnam

AMMAN ROAD

KANTHAMADAI,

JAFFNA

அரசியல் எதிரிகளைத் துன்புறுத்தும் பொருட்டு அவசர கால அதிகாரங்களை உபயோகித்ததும், இவையைனத்திற்கும் மேலாக பொதுத்தேர்தலை பின்போட முயன்றதும் இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும்.

பொலிஸாரின் காட்டத்தனங்களும், குற்றமிழைப்புகளும் ருஜாவாகிய வேளைகளில் அவைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்திட பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அநேக வேளைகளில் பின்வாங்கினார். அதற்கு நியாயமும் கற்பிக்கப்பட்டது. இதனால் ஜனநாயகத்தையும்—நியாயத்தையும் மதித்த மக்கள் ஆத்திரமுற்றனர்.

ஜனநாயகபூர்வ இணக்கங்களுக்குப் பதிலாக தனிபர் வாதத்தைப் பின்பற்றல் குறுகிய குடும்பக் குழுக்களையும், அவர்களின் ஆதரவாளர்களையும் பிரஸாபித்தல் ஆகியவற்றிற்கு ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகளும், அரசு தகவல் சேவைகளும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளதும், நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களின் குடும்ப அங்கத்தினர்களுக்கு சட்ட விரோத அதிகாரங்களை அனுமதிக்க இடமளித்திருந்ததும் போன்றவையும் ஸ்ரீலக்ஷகனின் உள்ளேயே மக்கள் கருத்தை அதற்கு எதிராக திருப்புவதற்கான மேலதிக காரணங்களாகும்.

திருமதி பண்டாரநாயக்காவை மையமாகக் கொண்டு “மறைமுக அரசாங்கம்” தோற்றுவிக்கப்பட்டதும், ஜனநாயக நடைமுறைகளிலும் நிர்வாகத்திலும் புரையோட்டங்களுக்கு வழிகள் ஏற்பட்டன.

1977ல் சுமார் அரையாண்டு காலமாக பாராளுமன்றத்தை முடிவைத்ததும் இந்த நடைமுறைகளின் இறுதிக்கட்டமாகும்.

கவலையீனத்தைப் போன்றே அக்கறையின்றியும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலே தேசிய சிறுபான்மை மக்கள் பண்டாரநாயக்கா அரசின் எதிராளிகளாகினார். முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள் சில எடுக்கப்பட்டாலும் நீண்டகாலமாக தமிழ் மக்கள் முகங்கொடுத்துள்ள பிரச்சனைகளுக்கு முழுமையான தீர்வு காணுவதற்கும், நிர்வாகத்துறைகளில் அவர்களுக்கு முகம்கொடுக்க நேர்ந்த அநியாயங்களையும், துஷ்பிரயோகங்களையும் தடுத்திடவும் அரசு தவறியதனால் தமிழ்மக்களில் பெருவாரியானவர்கள் தனிநாடு அமைத்திட நாடு பிரிக்கும் கோரிக்கையை ஆதரித்துத் திரண்டனர். அதைப் போன்றே மூஸ்விம் மக்களுக்கு எதிராக இனவாதம் வளர்வதைத் திருத்து, முக்கியமாக சில பகுதிகளில் முளைவிட்ட இந்நிலைமைகள் கலவரங்கள் வரை வளர்ந்து பரவுகையில் அதைத்தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை தாமதயின்றி எடுப்பதில் காட்டிய அசிரத்தையிலே வெறுப்புண்ட மூஸ்விம் மக்களில் அநேக பகுதிகள் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியை ஆதரித்து நின்றன. தனது அநேக கஷ்டங்களையிட்டு எவ்வித

கவனமும் செலுத்தப்படாமலும், ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமலும் விடப்பட்டினால் இந்திய வம்சாவழி யினரான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஆதரவும் அரசுக்கு இல்லாமல்போனது.

புதுக் காலனித்துவ - முதலாளித்துவ எல்லைக் கோட்டினுள் இலங்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடக்கிக் கொள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மி வலதுசாரித் தலைமை எடுத்த முயற்சிகளை இடதுசாரிக் கட்சிகளும், ஸ்ரீலக்ஷ்மிவின் ரெடிக்கல்வாதிகளும் எதிர்த்து வந்தனர்.

1970 - 1977 பொதுத் தேர்தல்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் முற்போக்கான திட்டங்கள் அமுல்படுத்தலுக்கு இடம் கிடைத்ததெனில் அது இச் சக்திகள் தலைமையேற்று நடத்திய போராட்டங்களின் பலனாகும்.

அத்துடன், ஐக்கிய முன்னணியினுள்ளும், அதன் அரசினுள்ளும் இடதுசாரிகளின் நடவடிக்கைகள் சுயவிமர்சன ரீதியாக கணிசமானவை பாதக அம்சங்களைக்கொண்டுள்ளன. கணிசமானவை காலம் அரசாங்கத்தில் இடதுசாரிகள் பங்கேற்றிருந்த முதல் அனுபவம் இதுவானபடியால் சுயவிமர்சனம் செய்துகொள்வது மிக முக்கியமானதாகும்.

இக் காலகட்டத்தில் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் இயக்கம் பற்றிய சாதக—பாதக அம்சங்களை சுயவிமர்சன ரீதியாக விமர்சனங்வினை நடத்தி ஆழ்ந்து ஆராயவேண்டும். ஆனாலும் தமது நடவடிக்கைகளில் முக்கிய குறைபாடுகள் சிலவற்றைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற மாற்று நடவடிக்கைகளை கையாளச் சாத்தியமான பொது முடிவுகள் சில, இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு இப்பொழுதும் பொதுவாக காணக்கூடியதாக வுள்ளன.

இவ்வாருண ஒரு குறைபாடு—இடதுசாரி கட்சிகளின் நடவடிக்கைகளை ஏற்றவாறு தொடர்புபடுத்தாமல் விட்டதாலும், அந்தஸ்துகளைப் பற்றிய பொது சம்பிரதாயங்களில் நாட்டம்கொண்டதினால் ஐக்கியமான இயக்கம் தடைப்பட்டது. ஸ்ரீலக்ஷ்மிவின் வலதுசாரித் தலைவர்கள் சிலர் இரு இடதுசாரி கட்சிகளிடையிலும் மோதல்களை உருவாக்க எடுத்த முயற்சிகளுக்கு இந்நிலைமை அனுசூலமாகியது.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக உள்நாட்டில் நிதி திரட்டு வதற்கு, வீழ்ச்சியற்றிருந்த நுகர்ச்சி மட்டத்தை தற்காலிக மாகவேனும் மேலும் சற்று குறைத்திட பொதுமக்களை உடன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமென்ற நம்பிக்கை அன்றைய சூழ்நிலைகளைப் பற்றிய அக நிலையான அதை கணிப்பீட்டின் கருத்திலிருந்து உதித்ததாகும். இரு தொழிலாளி வர்க்க

கட்சிகள் அரசிலிருந்தபடியினால் ஆட்சியின் சபாவம் மாறியிருக்குமென்றும், புரட்சிகர நடைமுறைகளும்—மக்களின் போதமும் புதிய கட்டத்தை அடைந்திருக்குமென்றும் இக்கருத்தின்படி அவர்கள் எண்ணத் துணிந்தனர். முக்கியமாக சமூகரீதியாக முதலாளித்துவ சம்பந்தங்கள் ஆஞ்சையில் இருக்கும் கட்டத்தில் பொதுமக்களைப் பரித்தியாகம் செய்யும் படி வேண்டியதும், இந்தளவுக்கு செல்வந்தர்களைப் பரித்தியாகம் செய்ய வலியுறுத்தும் சக்தி இடதுசாரிகளுக்கு இல்லாத ருந்ததினாலும் பரவலான பொதுமக்கள் பகுதிகள் இடதுசாரிகளை எதிர்க்க ஆரம்பித்தனர்.

இன்னுமொரு குறைபாடு ஐக்கியமுன்னணிக்குள்ளும் அரசுக்குள்ளும் தான் சமர்ப்பித்த பிரேரணைகளுக்காக வெளி யில் பொதுமக்களைத் திரட்டி வெகுஜன இயக்கங்களை நடத்த இடதுசாரிகளினால் பல தடவைகளில் முடியவில்லை. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஆதாயம் தேடித்தராயலிருக்கவும், ஐக்கிய முன்னணிக்குள் உறவுகளைக் கெடுக்காமலிருக்கவும் எச்சரிக்கையுடனிருப்பதற்காக இவ்வாறு நடந்திடனும், நடைமுறையில் இடதுசாரிகளின் பிரேரணைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கும் போராட்டங்கள் பலவீனப்பட்டன. அநேக முக்கிய பிரச்னைகள் சம்பந்தமாக இடதுசாரிகளின் சுயேட்சையான நிலைகளை பொதுமக்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரும் வாய்ப்புமிருக்கவில்லை. இதன்பலங்கை பொதுமக்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மிவர்களின் அநேக கொள்கைகளுடன் இடதுசாரிகளும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனரென கருதினர்.

ஐக்கிய முன்னணி அரசு முதலாளித்துவ கட்டுக் கோப பில் அமையப் பெற்றதினாலும், அதன் பிரதான கட்சி தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தலைமையிலிருந்ததினாலும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் விசேஷ எச்சரிக்கையுடன் செயல் பட்டிருக்கவேண்டும். ஸ்ரீலக்ஷ்மிவர்களின் தந்திரங்களைப் போன்றே, முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்குரிய தவறுங்களைப் பழக்க வழக்கங்கள், இயங்கும் முறைகள் தமது கட்சி அங்கத்தவர்களிடையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களையிட்டும் இவ்வெச்சரிக்கை அவசியப்பட்டிருந்தது. எதுவெனினும் கோண்டிருந்த எச்சரிக்கை குறைவானதாகும். அகநிலை எண்ணங்களின் முடிவுகளும் அநேகவேளைகளில் இதற்கு காரணமாகின.

இடதுசாரிகள் எதிர்பாராத விதத்தில் 1975 செப்டெம்பரில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை வெளியேற்றி ஐக்கிய முன்னணியை பிளவுபடுத்த ஸ்ரீலக்ஷ்மிவரின் வலதுசாரிகளுக்கு சாத்தியப்பட்டதெனில், அது மேற்கூறிய எச்சரிக்கையற்றிருந்ததற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

பொதுத்துறையில் வேலைவாய்ப்பளிக்கையில் அரசியல் அடிப்படையை கடைப்பிடிக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மிவரின் (அதற்கு முன்னால் என்.பியின்) பக்கத்திற்கு இடதுசாரிக் கட்சிகளையும் இழுத்துக்கொண்டு சென்றதும் 1977 பொதுத்தேர்தலில் அவர்களின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

சமுக—அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் ரெடிக்கல் மாற்றங்களுக்காகப் போராடிய அதே வேகத்தில் இடதுசாரிக் கட்சிகள், பொதுத் துறையின் விவகாரங்களில் இடம்பெற்ற முறைகேடான நிர்வாகங்களையும்—ஊழல்களையும் எதிர்த்து போராடத் தவறியதினால் பொதுமக்களின் செல்வாக்கிலிருந்து இக்கட்சிகள் ஒதுங்குவதற்கு காரணமாகியது.

இக்காலப் பகுதியில் இடதுசாரிகளிடையில் நிலவிய இன்னேரு குறைபாடு தேவீய சிறுபான்மை மக்களிடையில் இடம்பெற்ற மாற்றங்களைச் சரியாக கவனத்தில் கொண்டு அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண மிக உத்வேகமான இயக்கமொன்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு இடதுசாரிகளினால் முடியவில்லை. இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தெளிவான நியாயமான ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க பிரேரணைகளை முன்வைத்த போதிலும் காத்திரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திட அதற்கு காலம் போதவில்லை.

தொழிலாளர்களின் சில கோரிக்கைகளிலும், வேலை நிறுத்தங்களின் போதும் இடதுசாரிகளில் சில பகுதியினர் மேற்கொண்டிருந்த நிலை அவர்களின் தோல்விக்கு எந்தளவு தூரம் காரணமாகியுள்ளதென்பதை அவர்களினால் சுயவிமர்சனரீதியாக ஆராயப்படல் வேண்டும்.

பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக இடதுசாரிக் கட்சிகள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி வுடனிருந்த உறவுகளை முறியடித்துக் கொண்ட போதிலும், அவைகளின் கடந்தகால நடவடிக்கைகளின் போது மேற்குறிப்பிடப்பட்டதைப் போன்றும், பாதக அம்சங்களிருந்ததைக் காரணமாகக் கொண்டும் பொதுமக்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி தலைவர்களின் தவறை கொள்கைகளுக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகளும் உடன்பாடுடையவையென்றும் கருதினர். திருமதி பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியின் தவறை நடவடிக்கைகளினால் எழுச்சியுற்ற பொதுமக்களின் வெறுப்பு இடதுசாரி களும் ரெடிக்கல்வாதிகளும் வென்றெடுத்த நல்லபல வெற்றிகளையும் முடிமறைத்துவிட்டது.

நியமன தாக்கல் திக்கியிலிருந்து இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னதாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி தாமதமுற்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதினால் அதன் வேலைத் திட்டத்தை பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்வதற்குத்தானும் காலம் போதவில்லை: ஆகவே ஸ்ரீலக்ஷ்மி—ஐ.தே.க.ஆகிய இரண்டினுக்கும்எதிராக—அன்றைய பெருஞ் சக்தியாக இஜீமுவிற்கு எழுச்சியுற முடியாமல் போய்விட்டது.

பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அல்லது ஐதேக ஆகிய இரண்டிலொன்றைத்தான் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டு

மென்று இக் கட்சிகளின் தலைமைகள் நடத்திய பலமான தாக்குதல் பிரசாரங்களும், ஏகபோக பத்திரிகைகளும்— இலங்கை வானேலியும் இப் பிரசாரங்களுக்கு அளித்த இடங்களும் வாக்காளர்களிடையில் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணியது.

அரசாங்கமொன்றை நிறுவுவதையே அடிப்படை நோக்கமாகக்கொண்ட பொதுத் தேர்தலில், தான் ஆட்சியொன்றை நிறுவும் வல்லமைகொண்டதென வாக்காளர்களை நம்பவைத்திட, இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியினால் முடியாமல்போனதும் அதற்குப் பாதகமாகிய ஒரு காரணமாகும்.

ஒருவகையில், ஸ்ரீலக்ஷ்மின் அநியாய ஆட்சியில் விரக்தியுற்றிருந்த வாக்காளர்களிலே அடுத்து ஆட்சியை நிறுவக் கூடிய எதிர்ச்சக்தி ஐ. தே. க. மாத்திரமேயென்று தென்பட்டது. மற்புறத்தில் ஐ. தே. க. வெற்றியடையுமென பீதி யுற்ற முற்போக்கு சக்திகள் இறுதிக் கட்டத்தில் தமது வாக்குகளை இடதுசாரிகளுக்கு அளிக்காமல் ஸ்ரீலக்ஷ்மிர்கே அளித்திட தீர்மானித்துள்ளது. எத்தனை குறைபாடுகளிருப்பினும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதிசாரத்துக்கு வருவதைத் தடுத்து ஆட்சியை நிறுவக் கூடிய ஒரே சக்தி ஸ்ரீலக்ஷ்மிரமேயென அவர்கள் கருதியுள்ளனர்.

ஐ. தே. க. விக்கும், ஸ்ரீலக்ஷ்மிருப்பதைப்போன்று பெருவாரியான பணவசதிகளும் கொண்டிராத இ. ஐ. மு. இவைகளின் கடும் தாக்குதல்களுக்குட்பட்டு பெரும் தோல்வியை தழுவ நேரிட்டுள்ளது.

1977 பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வெற்றிக்கான காரணங்கள் பலவுள்ளன.

முதலாவது: ஸ்ரீலக்ஷ்மின் வலதுசாரிகள் ஐக்கிய முன்னணியை பிளவுபடுத்தியதன் மூலம் பரிபூரண ஆதாயமடைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் முடிந்தது. ஸ்ரீலக்ஷ்மிரமை வலதுசாரிகளின் அனைத்து முறைகேடான நடவடிக்கைகளையும், தவறுதல்களையும் சாதுர்யமாகப் பயன்படுத்தி இலாபமடைய ஐ. தே. க. தவறவில்லை.

இரண்டாவது: தனது உண்மையான பிறபோக்கு இலக்கினை மறைத்துக்கொண்ட ஐ. தே. க. பல்வேறு சமூகப் பகுதிகளுக்கும் (அநேக முரண்பாடுகளுடன்) அழகான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துள்ளது. பொருட்களின் விலைக் குறைப்பு, உணவு—உடுபுடவைகளை தாராளமாக கிடைக்க செய்வது, அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பும்—வீடும் அளிப்பது போன்றவைகள் இவைகளில் விசேஷமாக குறிப்பிட்டு கூறத் தக்கவையாகும்.

மூன்றாவது: மக்கள் கருதியவாறு அரசான்றை அமைக்கும் வல்லமைகொண்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மின் ஒரே எதிராளி

ஐ. தே. க. மாத்திரமோகுமென்ற கருத்து கட்சி சார்பற்று வாக்கானார்களையும், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆட்சியின்மீது அதிருப்திகொண்ட வர்களையும் வென்றெடுப்பற்கு முக்கியமாகியது.

நான்காவது: முன்று வருடங்களுக்கு முன்பதாக விருந்து சிறந்த தேர்தல் ஸ்தாபனத்தையும், பிரச்சார இயந் திரத்தையும் கட்டியமைத்துவந்த ஐ. தே. க. விடம் பெருமளவான நிதி குவிந்திருந்தது.

ஐந்தாவது: அதை ஜனநாயகத்தையும், விபரவிலைத் தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சீர்திருத்தப்பட்ட கட்சியென்றும், இதுவரைகாலமும் சேநநாயக்கா—பண்டராநாயக்கா குடும்பங்களின் அரசியல் ஏகபோகத்தை உடைத் தெறியும் திறமையிக்க புதிய தலைவணக்கொண்டதென்றும் புதிய உருவமொன்றைக் கொடுத்திட (குறைந்தது பாதியளவேனும், ஐ. தே. க. வுக்கு முடிந்தது.

ஐ. ஆர். ஜயவர்த்தனவும், ஐ. தே. கட்சியும் ஆகக் கூடிய பாராளுமன்ற ஸ்தானங்களை முன்னெப்போதைய அரசாங்கங்களையும் விட பெற்றிருந்தாலும் எக்காரணம் கொண்டும் இந்நிலை ஸ்திரமானது அல்ல.

அதனது ஆகக் கூடிய பெரும்பான்மை, பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதில் உள்ள தாமதத்திற்கு எந்தவிதமான சாட்டுக்களையும் சொல்ல முடியாத இக்கட்டான நிலைக்கு அதை தள்ளியிருக்கின்றது. மக்களின் பலவேறுபட்ட பகுதியினருக்கும் அது அளித்த அளப்பரிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல.

முதலாளித்துவ உலகின் பொருளாதார பிரச்னைகள் இன்னமும் சிக்கலாகவே இருப்பதனால் இந் நாடுகளில் இருந்து மிகப்பெரிய அளவில் “உதவி”களை எதிர்பார்க்க முடியாது. மிகக் குறைந்த கால எல்லையில் சீர்திருத்த முடியாத அளவிற்கான சீர்குலைவுகளை நமது பொருளாதார அடித்தளத்திற்கு, பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்காவின் கண் முடித்தனமான கொள்கைகள், ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. தற்காலிகமாக உயர்ந்த ஏற்றுமதி விலைகள் குறையத் தொடங்கியுள்ளன. இவ் விலையுயர்வுகளினால் சம்பாதித்த வெளிநாட்டுச்செலாவணியும் செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதே நேரத்தில் ஐ. தே. கட்சிக்கு வாக்களித்தவர்கள் உடனடியான, ஒரேயடியான பிரச்சினைத் தீர்வுகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். செல்வந்தர்கள் மிகப் பெரிய ஆதரவினை ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு வழங்கியதனால், தாமிழ்ந்த வசதிகள், செல்வாக்கு நிலைகளை திரும்பப் பெறவும் அல்லது நஷ்டயீடுகளைப் பெறவும் எதிர்பார்த்து இருக்கின்றார்கள்.

பல்லாயிரக்கணக்கான வாஸிபர்கள் ஐ. தே. கட்சியின் தேர்தல் இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு “வேலை வாய்ப்பு அட்டைகளும்” வழங்கப்பட்டும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் இப்போது தொழில்வேண்டி தயாராக இருக்கின்றார்கள். பொதுமக்கள் ஆகக் கூடிய அளவிலானதும், தொடர்ந்ததுமான, உணவு, உடை போன்ற அன்றைத் தேவைகளின் பங்கிடுதலை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இத்துடன் இப்பொருட்களின் விலைகளும் குறையவேண்டுமெனவும் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

ஒரு அடையாளமாகவன்றி, தேவையான அளவிற்கு ஏற்கனவே குறைக்கப்பட்ட விலைக் குறைப்புகள் இடம்பெற வில்லை. ஒரு பெயரளவிலான அளவிற்கு மட்டுமே மாவினதும் பாணினதும் விலை குறைக்கப்பட்டு சீனிப் பங்கிட்டின் 1/2 இருத்தலாகவும் கூட்டியிருப்பதாகும். ஐ.தே.க. தனது தேர்தல் வாக்குறுதியான வாரத்திற்கு 8 இருத்தல் தானியம் என்றதை தீர்த்துவைத்த விதம், அதன் சாகசத்தினையும், சாமானியர்கள் சார்பில் பற்றற்ற விதத்தினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பதவிக்கு வந்தவுடன் ஏற்கனவே இருந்த 4 இருத்தல் அரிசியையும் இயன்றளவிற்கு வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு இருந்த மாவின் அளவை 4 ரூத்தலாகவும் ஆக்கியது. வீடு வாய்ப்பு, வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தமாக அதனுடைய வாக்குறுதிகளை பொறுத்தமட்டில், 1977 ஆகஸ்டு 4ந் திகதிய அதனுடைய நாடாளுமன்ற பிரசங்கத்தில் எந்தவிதமான தெளிவானதும், தீர்க்கமானதுமான செயற்பாடுகள் முன்வகைக்கப்படவில்லை.

ஐ. தே. கட்சி அரசாங்கத்தினால், அது அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமை அதற்கு ஆதரவளித்த எல்லாப் பகுதியினரின் எதிர்ப்பையும் வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக்கொள்ளும். தங்கள் பிரச்னைகளுக்கு உடனடியாகவும் தீர்க்கமாகவும் தீர்வுகாண ஐ. தே. கட்சி ஒன்றுலேயே முடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இளைஞர் மத்தியிலேயே இந்த வெறுப்பும் எதிர்ப்பும் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கும். தனது தேர்தல் வெற்றிக்கு வரப்பிற்காத வாக்குறுதிகளையும், யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பானவைகளையும் வாக்குறுதியளித்த ஐ. தே. க., தான் தோண்டிய குழியில் தானே விழும் நிலையில் இருப்பதினை விரைவில் உணரும்.

முதலாளித்துவ நலன்களுக்கு எதிரான சாமான்ய மக்களின் நலன்களையே கருத்திற்கொண்டுள்ள புதிய கட்சியென்ற ஒரு புதிய முகமுடி நீடித்து நிலைத்திருக்க முடியாத ஒரு அவலநிலையே அதனுடைய ஸ்திரமின்மைக்கு காரணம் என்பது ஐ. தே. க. அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது உறுதியில் வாதநிலையாகும்.

படிப்படியாக ஐ. தே. கட்சியின் உண்மைச் சொருபம் வெளித் தெரியத் தொடங்கும்.

“தார்மீக சமுதாயம்” ஒன்றினையும், அரசியல் எதிரிகளை மதிக்கின்றதுமானதும், அரசியல் பழிவாங்கல் இல்லாதது மான சமூகமொன்றை உருவாக்கும் வாக்குறுதிகளுக்கு மத்தி யில் ஐ. தே. க. அரசாங்கத்தின் ஆரம்ப நாட்கள் அரசியல் எதிரிகள்மேல் கொடுரோமான ஹிம்சையை கட்டவிழ்த்துவிட்டது. கொலை, வீடெரிப்பு, கொள்ளை, அவமானம், சொத்துக் களுக்குச் சேதம், ஆயிரக்கணக்கானாலோர் தொழில் நிலையங்களில், நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றம் போன்ற அதாமமானவைகள் நிகழ்ந்தன.

வெளியுறவில் கூட்டுச்சேரா கொள்கையில் இருந்து, தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் ஸ்தாபனத்துடனுண உறவில் நெருக்கத்தினை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கப்படுகின்றன. இவங்கையின் ஆதியபத்தியத்தினைக் குலைக்கும் நடவடிக்கையாக கட்டுநாயக்காவில் ஒரு “சுதந்திர வர்த்தக வலையம்” ஏற்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. வெளிநாட்டு—உள்நாட்டு முதலாளித்துவத்திற்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இறக்குமதி, மொத்த வியாபார நிலைகளில், அரசாங்க கூட்டுத்தாபனம் வைத்திருந்த ஆதிக்கம் நிலைக்கப்பட்டு தனியார் கையில் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. கூட்டுத்தாபனங்களின் எல்லைப் பரப்பு குறைக்கப்படுகின்றது. வியாபார ஸ்தாபனங்கள் கையேற்பு சட்டத்தில் அரசு பொறுப்பேற்கப்பட்ட வியாபார ஸ்தாபனங்களும், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தோட்ட நிலங்களும் திருப்பி ஒப்படைக்கும் முயற்சி தொடங்கியிருக்கின்றது. செய்திப் பத்திரிகையின் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படும் என்று கூறிக்கொண்டேயே “டைம்ஸ்” பத்திரிகை நிறுவனம் அரசுடைமையாக்கப்பட்டு ஐ. தே. கட்சி சிங்கள ஆங்கில தேசிய செய்திப் பத்திரிகைகளில் ஒரு ஏகபோக அதிகாரத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. வானைலி, லேக்ஹவுஸ் போன்ற அரசு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்கள் ஒரு அதிகார வர்க்கத்திடமிருந்து இன்னோர் அதிகாரக் கும்பலுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

தமது விருப்பத்திற்கேற்ற ஒரு தொழிற் சங்கத்தில் சேருகின்ற ஐன்நாயக உரிமையொன்றைப் பெற்றிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, அவ் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டு, அரசார்பு ஸ்தாபனங்களை, தொழிற்சங்கங்களுக்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் தொடக்கியிருக்கின்றன. இதனால் இப்போது இருக்கும் உயிர்த் துடிப்பான தொழிற்சங்க இயக்கத்தினை, செயலற்றதாக்கி ஐ. தே. க. முதலாளி வர்க்கத்தின் கைக்கூலி ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடக்கின்றன.

1972ம் ஆண்டின் அரசியல் சாசனத்திற்கு ஏற்படுத்தப் படவிருக்கும் திருத்தங்கள் ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியினை நாட்டில் ஏற்படுத்த உதவும். பொது நிர்வாக இயந்திரத் தில் சொந்தக்காரர்களுக்கும், அரசியல் சார்பாளர்களுக்கும் வசதிகள் வழங்கும் கொள்கை தம்மிடம் இல்லையென்று பல்வியமாக பிரதமமந்திரி திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனா கூறிக் கொள்ளும் வேளையில், புதிதாக நிர்வாகத்திற்கு நியமிக்கப் பட்டவர்களில் ஐ. தே. கட்சியினரும் அவர்களின் சொந்தக்காரர்களும் அடங்கும் பெயர்ப் பட்டியல் மிக நீண்டதாகவே இருக்கின்றது.

ஜனநாயக, தொழிற்சங்க உரிமைகளைப் பறித்து பழைய நிலைகளை உருவாக்க விரும்பும் ஐ. தே. கட்சியின் உண்மைச் சொருபம் காலப்போக்கில் தெளிவாகத் தெரியத்தொடங்கும்.

*

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டுமுன்னணி பாராளுமன்ற எதிர்க் கட்சிகளின் மிகப்பெரிய சக்தியாக தோன்றியிருப்பது ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனவின் புதிய அரசாங்கத்திற்குத் தோன்றியிருக்கும் மூன்றாவது ஸ்திரமின்மையாகும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் (விசேடமாக கிழக்கு மாகாண மூஸ் லிம்கள்) ஒருமித்த ஆதரவினை தமது தனி ஈழக் கோரிக்கைக்கு முழுமையாகப் பெறுதபோதிலும், வடக்கு மாகாணத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டுணி பெற்ற பெருவெற்றி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்திற்கு புதிய ஒரு பதில் சொல்ல முடியாத சிக்கலைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றது. மேலும் தமிழ் சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்னைகள் தீர்ந்துவிட்டதென்றே அது தேவையற்ற ஒன்றென்றே, அவர்களுக்குத் தீர்க்கப்படவேண்டியகஷ்டநஷ்டங்கள் இல்லையென்றே யாரும் கூறிவிட முடியாது. ஐ. தே. கட்சிக்கோ, சிறுபான்மையினரின் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, தப்பிக்கக்கூடிய வட்டமேசை மகாநாடு யோசனை என்றென்றைத்தவிர வேறு தெளிவான ஆலோசனைகள், கொள்கைகள் ஏதுமில்லை என்பது வெட்டவெளிச்சம். அரசாட்சிசெய்யும் கட்சியென்ற ரீதியில் அது மிகத் தெளிவாக இப் பிரச்னைகளை எப்படித் தீர்க்கப்போகின்றது என்ற ஆலோசனைகளை கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது.

அதேநேரத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைமை, தமிழ் மக்களின் பிரச்னைத் தீர்வுக்கு ஐ. தே. க.வை நம்ப முடியாது எனக் கூறியதை ஐ. தே. க. மறக்கமுடியாது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முக்கிய சக்தியான இளைஞர்கள் மேலும் ரெடிக்கல் முனைவாக்கம் அடையும்போது இந்த அவநம்பிக்கை தீவிரமடைந்து கொள்கை மாறுதல்களை ஏற்படுத்தலாம். இளைஞர்களின் பெருந்தொகையானேர் சோஷலிஸ நாடுகளில் தேசிய சிறுபான்மையினரின் பிரச்னைகள் எப்படித் தீர்ந்திருக்கின்றன என்பதனை அறிந்து ஒரு சோஷல்

விலை சமுதாய அமைப்பில் மாத்திரமே தேசிய சிறுபான்மை யினரின் பிரச்சினைகள் தீரும் என்ற நிலைக்கு விசுவாசம் கொண்டிருக்கின்றனர்.

மிகப் பிழையான ஒரு தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வெட்டிருந்த போதிலும் சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகளி டையேயும் தமக்கிடையேயும் ஒற்றுமையை வளர்க்கும் முயற்சியில் இந்த இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினர் இயங்குகின்றனர். இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கொண்டுள்ள தெளிவான தீர்க்கமான சிறுபான்மை இன பிரச்சினைத் தீர்வு ஆலோசனைகளில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

ஐ. தே. கட்சி ஸ்திரமில்லாத் தன்மைக்கான நான்காவது காரணம், தொழிலாளி வர்க்கமும் இடதுசாரி இயக்கமும் பாரானுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதிருப்பதாகும். இத்துடன், ஐ. தே. கட்சியின் தற்போதைய போக்கும், தேசிய பேரவையின் அதிகாரங்களை மேலும் மேலும் குறைக்கும் அதன் அரசியல் சாசன திருத்தங்களும், பேரவையை உண்மையான பிரதிநிதித்துவ ஆலோசனைக்கு உட்பட்ட ஒரு அரங்கம் என்ற நிலையில் இருந்து அகற்றிவிடும். இது பாரதாரமான தேசியப் பிரச்சினைகளில் பயனற்ற நிலையான்றினை உருவாக்கும். இவையெல்லாம், விசேஷமாக தொழிலாளி வர்க்கத்தினை பொறுத்த மட்டில், வெகுஜன எழுச்சிப்போராட்டங்களையே, பாரதாரமான பிரச்சினைகளையும் தேசியக் கொள்கைகளையும் தீர்மானிக்கும் சூழ்நிலைகளாகக் கொண்டுவரும்.

ஐ. தே. கட்சி தலைமைக்கு, வெகுஜன வெறுப்பின் மத்தியிலும் வெகுஜன போராட்டம் விரிவடையும் நிலைமைகளுக்கு மத்தியிலும் அரசாட்சி நடத்துவது அவ்வளவு சந்தோசகரமானது அல்ல, 1952ல் பொதுத் தேர்தலின் பின்னர் ஐ. தே. க. மகத்தான வெற்றியின் பின்னர் 1953ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஹர்த்தாலும் பிரதமந்திரி வெளியேற்றப்படுதலும் அதன் பின்னா. 1956ல் ஒரு படுமோசமான தொல்விக்கு வழிவகுத்ததையும் அவர்களுக்கு சிம்ம சொப்பனமாக நினைவிலிருக்கின்றது. இதனாலேயே சில வகுக்காரர்மூலீ. ச. கட்சியினருக்கும் மந்திரி பதவிகள் கொடுத்து ஒரு ‘தேசிய அரசாங்கத்’ தினை ஏற்படுத்தி தொழிலாளி வர்க்க, ரெடிக்கல் சக்திகளுக்கு கெதிரான ஒரு முதலாளித்துவ வர்க்க ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை ஏற்படுத்த முனையும் பேச்சும் அடிப்பட்டது. இந்த முயற்சி மிக அடிப்படையான இவ்வரசாங்கத்தின் ஸ்திரமின்மையை, தனது பெரிய பாரானுமன்ற பெரும்பான்மை இருந்த போதிலும், அகற்றப் போவதில்லை.

எதிர்வரும் காலகட்டம், வெகுஜனப் போராட்டங்கள் மலிந்ததை கண்கூடாகக் காணவும், எல்லா வர்க்கச் சக்தி

களும் ஒரு முனைவாக்கம் அடையவும்; தொன்றும் ஒரு பிரயமிக்க காலகட்டமாகும்.

ஐ. தே. கட்சியின் தலைமையிலான தேசிய பிறபோக்கிற்கும், நவகாலனியாதிக்கத்திற்கும் எதிரான எல்லா ஜனநாயக, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புச் சக்திகளுக்கான தலைமை தாங்கும் பொறுப்பினை தொழிலாளி வர்க்கமும் இடதுசாரி இயக்கமும் வகிக்க வேண்டிய மகத்தான் சந்தர்ப்பங்களை இக்காலகட்டம் வழங்கும், பிரதம மந்திரி ஜே. ஆர். ஜிய வர்தனை கூறியிருப்பதைப் போலவே, தொழிலாளி வர்க்க இடதுசாரிகளின் பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்றத்தில் இல்லாமை, வெளியில் அவர்கள் ஒரு பலம்வாய்ந்த சக்தியென்ற ஸ்தானத்திலிருந்து குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது வெளிப் பாராளுமன்ற போக்குகள் தீவிரமடையும் காலகட்டத்தில் இது மேலும் மேலும் தீர்மானகரமானதாகும். இந்தத் தேர்தற் தோல்வி, அங்கத்துவத்தின் உற்சாகத்தினை குறைப் பதற்குப் பதிலாக, இடதுசாரிகளை ஒரு புதிய உற்சாகத் திற்கு—போராட்டத்திற்குத் தயாரான நிலையை எற்படுத்தி யிருக்கின்றது.

ஒவ்வொரு வித்தியாசமான பிரச்சினை நிலைகளிலும் அது தொன்றும் காலகட்டத்தில் வெகுஜனங்கள் மத்தியில் இருக்கும் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியின் யதார்த்த நிலை, வெகுஜன போராட்டங்களுக்கான தயார் நிலை ஆகியவற்றின் சரியான தாத்பரியத்தினை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டியது எதிர்வரும் காலகட்டத்தில் வெகுஜனப் போராட்டங்களின் போது கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டிய மிக முக்கிய நிலைகளாகும். வெகுஜன விழிப்புணர்ச்சியை மீறியோ, குறைத்தோ மதிப்பிட்டு செயற்படாமல், ஆகக் கூடிய அளவு வெகுஜனங்களினை இந்த போராட்டங்களில் சம்பந்தப்படுத்தல் மிக மிக முக்கியமான தொன்றாகும்.

இதன் தொடர்பாக தொழிலாளி வர்க்கமும் இடதுசாரி இயக்கமும், தமது யதார்த்த போராட்ட நிலைகளுக்குப் பதிலாக, தீவிர இடதுசாரி ஆவேசத்தனமும், சிறுபிள்ளைத்தனமான பாராளுமன்றத்திற்கெதிரான குளறுபடிகளும், முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதை தவிர்க்கும் விதத்தில், மிகவும் தீவிரக் கண்காணிப்புடன் செயல்படுதல் வேண்டும். இவ்வழியில் வெகுஜனங்கள் பெருமளவில் திரஞ்சு போராட்டங்களின்போது மிகக்கூடிய கவனமும் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

ஐ. தே. கட்சியுடனும், ஸ்ரீல. சு. கட்சியுடனும் தொடர்பு கொண்ட பிறபோக்குச் சக்திகள், ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்ட தொழிலாளி, இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு எதிராக இந்த தீவிர இடதுசாரிகளை திருப்ப எத்தனிக்கின்றார்கள்.

சில ஏகபோக முதலாளித்துவ பத்திரிகைகள், ரெடிக்கல் அதிகார வர்க்கத்தினர் மத்தியில் தோன்றும் தீவிர இடது சாரிப் போக்குகளைப் பாவித்து, ஒரு செயற்கையான புதிய “பழைய” இடதுசாரிகள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த இவை கணக்கு மத்தியில் ஒரு குரோதத்தினையும் தோற்றுவிக்க முயல்கின்றன.

தீவிர இடதுசாரிகளின் பிரயத்தனங்களின் உண்மையான பாரதூரம் என்னவென்றால், இந்நிலைகள் ஐ. தே. கட்சிக்கு பாசிச சட்டதிட்டங்களுடன் அரசாட்சி செய்ய ஒரு காரணத்தினை தேவையற்று உருவாக்கிக் கொடுப் பேர்யாகும்.

ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டிருக்கும் இடதுசாரிகளின் முக்கிய கடமையாவது, இக்காலகட்டத்தில் தீவிர இடது சாரிகளின் மத்தியில் இருக்கும் சில பொறுப்பான உண்மையான பகுதிகளை அவர்களின் முழைகளில் இருந்து களைந்து நாட்டின் ஸ்தாபன ரீதியாக திரண்டிருக்கும் தொழிலாள இடதுசாரி இயக்கங்களின் பொதுப்பிரவாகத்துள் கொண்டு வருவதேயாகும்

இதைச் செய்வதற்கு இடதுசாரி இயக்கம் தனது பழைய பிழைகளை சுய விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தி, அகச் சார்பான் சிந்தனை, சந்தர்ப்பவாதம், திருத்தல் வாதம் ஆகியனவற்றினைக்களைதலும் வேண்டும். இதெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தைரியமானதும் வீரம் செறிந்ததுமான ஒரு தலை மையை எல்லா வெகுஜன எழுச்சிகளுக்கும் அளித்தல் வேண்டும்.

எதிர்வரும் காலகட்டத்திற்கான வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான அதிமுக்கியமான செயற்பாடு இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியைப் பலப்படுத்துவதேயாகும்.

இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணிக்கு ஒரு அதிமுக்கிய தலைமை மத்திய நிலையம் ஒன்றும், மாவட்ட, பிரதேச கமிட்டிகளை உருவாக்குதலும், காடர் களை பயிற்றுவிப்பதும், தொழிற் சங்கங்களையும், இளைஞர், மற்றும் வெகுஜன ஸ்தாபனங்களையும் பலப்படுத்துவதும் ஆகியனவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி தன் வேலைத்திட்டத்தை வெகுஜன மத்தியில் மிகப் பிரபல்யமாக எடுத்துச் சென்று இலங்கையின் இன்றைய காலகட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வினைச் சூழ்நிதிருக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு யதார்த்தமானதும் முற்போக்கானதுமான தீர்வுகள் அவ்

வேலீத்திட்டத்திற்கான அடங்கியுள்ளன வென்று மக்களுக்குக் காட்டப்படல் வேண்டும். தேசிய இனங்களுக்கு மத்தியில் எழும் பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்கு முன்னணியால் மட்டுமே முடியும் என்பதைனையும் பிரபஸ்யப் படுத்தல் வேண்டும். இதன் பயனைய் இனக்குரோதங்களுக்கு சாவுமணியடித்து பல்வேறு இனங்களுக்கு மத்தியில் சௌஜன்யத்தினையும் நல்லுறவையும். சகோரத் தோழமையையும், நியாயத்தினதும், சமத்துவத்தினதும் அடிப்படையில் தோற்றுவிப்பயற்கு இது உதவும்.

ஐ. தே. கட்சியினதும் ஸ்ரீல. சு. கட்சி வலதுசாரிகளினதும் சோஷலிஸ முகமுடிகளை கழற்றியெறியவும், சுதந்திரக் கட்சியின் வலதுசாரிகளினால் சோஷலிஸம் என்ற வார்த்தையைச் சார்ந்துள்ள அழுக்காறுகளைத் துடைத்தெரியும் பெரும் பொறுப்பும் புரட்சிகர இளங்களுக்கும், தொழிலாளி வர்க்கத்தினருக்கும், வெகுஜனங்களுக்கும் அஞ்சான பூர்வ சோஷலிஸ கொள்கைகள் என்ன என்பதைன விளக்கும் பெரும் பொறுப்பும் இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியடையதோகும். வெகுஜனங்கள் தங்களது அனுபவத்தினால் விளக்கம் பெறத்தூண்டுவதும் முன்னணியின் முக்கிய வேலையாகும். ஐ. தே. கட்சி தேர்தல் வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டுமென்ற, வேலைவாய்ப்பு வேண்டி, பொருள்விலை குறைப்பினை வேண்டி. வெகுஜனப் பிரச்சினைகளின் தீர்வினை வேண்டி நடத்தப்படும் எல்லாப் போராட்டங்களிலும் வெகுஜனங்களையும், ஐ. தே. கட்சியின் மாயை தெளிந்து வருபவரையும் கவர்ந்து, ஒன்றினைத்து அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரங்களை வென்றெடுத்து நவகாலனியாதிக்கத்தினை தொலைத்தும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை வளர்த்தும் சோஷலிஸ சமூக அமைப்பை நாடிய முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலும், எல்லா ஜனநாயக, ரெடிக்கல், சோஷலிஸ சக்திகளும் அங்கம் வசிக்கும் ஒரு இடதுசாரிகள் தலைமைதாங்கும் அரசாங்கமொன்றினை வேண்டும் கோரிக்கையை முன்னேடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ஐ. தே. கட்சியின் பிறபோக்கிற்கு எதிராக போராடும்போது ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் ஆகக் கூடிய எல்லா எதிர்ப்புச் சக்திகளையும் ஒன்று சேர்க்க. இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணிதயாராயிருத்தல் வேண்டும். இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியை. எல்லா ஜனநாயக சோஷலிஸ, நோக்குடையபகுதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து முன்னணி வேலைத் திட்டத்தில் உழைக்கும் பொருட்டு, பரவலாக்குதல் வேண்டும்.

தலைமையில் வலதுசாரிகளின் ஆதிக்கத்தின் நீடித்தலைப் பொறுத்தே ஸ்ரீல. சு. கட்சியின் பங்கு தங்கியிருக்கின்றது. ஐக்கிய முன்னணியின் பிளவிற்கும், மட்டுமல்லாமல் ஸ்ரீல. சு. கட்சியின் தோல்விற்கும் இந்த வலதுசாரித் தலைமையே மூலகாரணமாகும். திருமதி ஸ்ரீமா பண்டாரநாயக்காவின் தேர்தலுக்குப் பிந்திய சொற்பொழிவில். வலதுசாரித் தலை

மையினால் முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு நேர்ந்த தேர்தற் தோல்வியின் மகத்தான் பொறுப்பினை தட்டிக் கழிக்க எத் தனிப்பது தெளிவாகின்றது. ஆனால் இலங்கையை முற்போக்கான சோஷலிஸ் இலக்குடைய ஒரு வளர்ச்சிப் பாதையில் எடுத்துச் செல்லப்படல் வேண்டுமென்ற நோக்குடையவர் களும் ஸ்ரீ. சு. ஆட்சிக்கு வாக்களித்திருக்கின்றார்கள். சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடதுசாரிகளுக்கும் மீண்டும் ஒற்றுமை வேண்டுமென்ற கருத்துக்களும் சுதந்திரக் கட்சிக்குள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த ஒற்றுமை முன்னையதைப் போல வலது சாரிக் கொள்கைகளும் வலது சாரித் தலைமை யுடனும் ஏற்படப்போவதில்லை, ஏனென்றால் இன்றையநிலையில் ஒற்றுமையின் விலை எப்படிப்பட்டது என்பதினை இத்தேர்தல் உணர்த்தியுள்ளது.

ஜி.தே. கட்சியின் வெற்றியைப் போலவே இடதுசாரி, முற்போக்குச் சக்திகள் தோல்வியும் தற்காலிகமானது. தோல்வியின் பாடங்களைப் நன்றாக ஆய்ந்துணர்ந்து தோல்வியை வெற்றியாகமாற்றுவதே முக்கியமானதாகும். மிகவும் கஷ்டமான நிலைகளிலும் 20 லட்சம் பேர் ஜி.தே. கட்சிக்கு எதிராகவே வாக்களித்துள்ளார்கள் என்பது, எதிர்கால போராட்டங்களுக்கு மிகப் பலம்வாய்ந்த அடிப்படை அம்சமாகும். இதிலிருந்து ஜி.தே. கட்சி அரசாங்கத்தில் மிக விரைவான தோல்விக்கும் ஐக்கிய இடதுசாரிகளின் தலைமையிலாள எல்லா ஜனநாயக, ரெடிக்கல் சோஷலிஸ் சக்திகளின் வெற்றிக்காகவும் கடுமையாக உழைப்போமாக.

மத்திய குழு
இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

கொழும்பு.
14-08-77

Tamil Nadu Legislative Assembly
 AMMAN ROAD
 KANTHAMADU • Jaffna,
 JAFFNA.

பிரகதி அச்சகம்

91/15, கொட்டா ஹெட்,

கொழும்பு—8